KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) 2016/310

av den 26 november 2015

om likvärdighet för den solvensordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Japan med den ordning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ([1]), särskilt artiklarna 172.4 och 227.5, och

av följande skäl:

(1) Genom direktiv 2009/138/EG inrättas en riskbaserad solvensordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen. Från och med den 1 januari 2016 kommer direktiv 2009/138/EG att tillämpas fullt ut för försäkrings- och återförsäkringsgivare i unionen.

(2) I enlighet med artikel 311 i direktiv 2009/138/EG får kommissionen också anta delegerade akter som föreskrivs i det direktivet före den dag då det börjar tillämpas.

(3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för solvensordningen i ett tredjeland eller jurisdiktion som tillämpas på återförsäkringsverksamhet som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet. Ett positivt fastställande av likvärdighet ett tredjelands jurisdiktion innebär att återförsäkringskontrakt som ingås med företag med huvudkontor i den jurisdiktionen kan behandlas på samma sätt som återförsäkringskontrakt som ingås med företag som auktoriserats i enlighet med det direktivet.

(4) I artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG föreskrivs fastställandet av en tidsbegränsad tillfällig likvärdighet för tredjeländer eller tredjeländers jurisdiktioner vars solvensordningar inom återförsäkringsbranschen uppfyller vissa kriterier. Ett beslut om tillfällig likvärdighet är giltigt till och med den 31 december 2020 med möjlighet till förlängning på högst ett år, som anges i artikel 172.5.

(5) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för tredjeländers försäkringsgivare som ingår i grupper med huvudkontor i unionen. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för sådana grupper, när de använder avräknings- och sammanläggningsmetoden som koncernredovisningsmetod, att ta hänsyn till beräkningen av kapitalkrav och tillgängligt kapital (kapitalbasen) enligt reglerna i den jurisdiktion som står utanför unionen, i stället för att beräkna dessa på grundval av direktiv 2009/138/EG i syfte att beräkna gruppens solvenskrav och medräkningsbara kapitalbas.

(6) I artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG föreskrivs fastställandet av tidsbegränsad tillfällig likvärdighet för tredjeländer eller tredjeländers jurisdiktioner vars solvensordningar inom försäkringsbranschen uppfyller vissa kriterier. Ett beslut om tillfällig likvärdighet gäller under en period på 10 år med möjlighet till förlängning.

(7) Ett antal kriterier ska beaktas vid bedömningen av tillfällig likvärdighet i enlighet med artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG och tillfällig likvärdighet i enlighet med artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG. Dessa kriterier inbegriper vissa gemensamma krav, särskilt när det gäller de solvensordningar som införts och tillsynsmyndigheternas befogenheter, resurser och ansvar. Andra kriterier skiljer sig åt för de två typerna av likvärdighet, i synnerhet när det gäller konvergens mot en fullständigt likvärdig ordning, utbyte av information med tillsynsmyndigheter och tystnadsplikt.

([1]) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

(8) Den japanska solvensordningen anges i försäkringsrörelselagen och försäkringsrörelseförordningen, senast ändrad 2010. Ett omfattande auktorisationsförfarande finns för auktorisation av försäkringsgivare. För att bedriva återförsäkringsverksamhet i Japan krävs en skadeförsäkringsauktorisation. Standarder för styrning, riskhantering och offentliggörande anges delvis i japanska finansinspektionens (JFSA) riktlinjer för tillsyn. Riktlinjerna för tillsyn har inte laga kraft, men övervakas noga av JFSA, som har befogenhet att införa korrigerande åtgärder om det bedöms lämpligt.

(9) I mars 2015 ska Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 33.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]) till kommissionen om reglerings- och tillsynsordningar för återförsäkrings- och försäkringsföretag som gäller i Japan. Eiopa har också bistått kommissionen och lämnat ytterligare ingångsinformation med beaktande av bedömningen av den japanska försäkringssektorn i enlighet med artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG. Kommissionen har grundat sin bedömning på den information som tillhandahållits av Eiopa.

(10) Japan har en fristående tillsynsmyndighet, JFSA, som har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina uppgifter. Under 2013 hade JFSA cirka 100 anställda som arbetar heltid med försäkringstillsyn, och med andra tillgängliga anställda från annat håll i organisationen. Utredningsbefogenheterna omfattar inspektioner på plats och sanktionerna omfattar förvaltningsbeslut som sträcker sig så långt som till att auktorisationer återkallas och till individuella sanktioner. JFSA kan även överlämna ärenden till allmänna åklagare.

(11) Försäkrings- och återförsäkringsföretag måste lämna in omfattande rapporteringsmaterial till JFSA, och JFSA har vittomfattande befogenheter att omstrukturera eller avveckla försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter, vilka på ett effektivt sätt har använts för att hantera ett antal livförsäkringsföretag i stora svårigheter under de senaste årtiondena.

(12) JFSA har ingått ett antal samarbetsavtal med andra tillsynsmyndigheter runtom i världen. Sedan 2011 är landet signatär till det multilaterala samförståndsavtalet om samarbete och informationsutbyte mellan Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter om utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter på försäkringsområdet. Det har ingått ett antal bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med andra tillsynsmyndigheter, däribland flera tillsynsmyndigheter inom unionen.

(13) Anställda inom JFSA omfattas av stränga krav på tystnadsplikt. JFSA:s bestämmelser och praxis skyddar på lämpligt sätt konfidentiell information från utländska tillsynsmyndigheter. Alla för närvarande eller tidigare anställda inom JFSA måste iaktta sekretess i fråga om all information som de erhåller i tjänsten. Obehörigt röjande kan leda till disciplinära påföljder, brottsutredningar och straffrättsliga påföljder. Information från utländska tillsynsmyndigheter som anges som konfidentiell behandlas på vederbörligt sätt, och kommer bara att användas för de syften som man enats om med den utländska tillsynsmyndigheten.

(14) Värderingen av tillgångar för både livförsäkrings- och skadeförsäkringsföretag görs i enlighet med god redovisningssed i Japan. De flesta men inte alla tillgångar värderas till verkligt värde. Under vissa omständigheter kan vissa tillgångsklasser (t.ex. obligationer och lån) värderas till bokfört värde. När tillgångar värderas till anskaffningsvärdet, beaktas de flesta av de orealiserade vinsterna och förlusterna för att fastställa den tillgängliga kapitalbasen. Tekniska avsättningar för liv- och skadeförsäkring diskonteras på lång sikt. Den räntesats som ska användas för diskonteringen av de försäkringstekniska avsättningarna fastställs regelbundet av JFSA. Räknat från kontraktsdatum, kan tekniska bestämmelser bara omvärderas uppåt (de värderas aldrig under det värde som fastställts på kontraktsdatum). Man bortser därigenom från marknadsutveckling och annan utveckling som skulle resultera i en minskning av försäkringstekniska avsättningar (t.ex. en ränteökning). Försäkringsföretagen är också skyldiga att varje beskattningsår göra framtida kassaflödesanalyser när det gäller de tekniska bestämmelsernas lämplighet och, när det anses nödvändigt, ackumulera ytterligare reserver.

(15) För både liv- och skadeförsäkringsföretag kan tillsynsmyndighetens intervention utlösas av tre olika tröskelvärden, definierade som olika ”solvensmarginalförhållanden” (SRM), uttryckta som ett förhållande mellan den dubbla kapitalbasen dividerat med ett kapitalkrav kallat ”total risk”. Måttet ”total risk” täcker teckningsrisker, ränte- och marknadsrisker, operativa risker och katastrofrisker. Interna modeller godtas för katastrofrisker och minimigarantirisker. JFSA har befogenhet att vidta vissa korrigerande åtgärder även om det högsta tröskelvärdet för tillsynsinterventioner (SRM över 200 %) inte överskrids, till exempel genom att kräva att försäkringsgivare antar åtgärder i

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

syfte att förbättra sin lönsamhet, kreditrisk, stabilitet eller likviditetsrisk. När SRM understiger 0 %, kan JFSA begära att verksamheten upphör helt eller delvis.

(16) Genom en riskhanteringsplan för företag är de japanska försäkringsgivarna skyldiga att hantera riskerna individuellt och på ett heltäckande sätt. Försäkringsgivarna är skyldiga att utföra lämplig riskhantering på ett systematiskt och heltäckande sätt. Detta innebär att man undersöker huruvida relevanta risker hanteras, kontrollerar objektiviteten och lämpligheten hos standarder för kvantifiering och analyserar framtida kapitalkrav mot bakgrund av frågor som rör medel- och långsiktiga företagsstrategier och företagsklimatet. JFSA kräver också att försäkringsgivarna genomför en egen risk- och solvensbedömning och rapporterar resultaten till styrelsen.

(17) Japanska försäkringsgivare är enligt lag skyldiga att lämna in halvårsvisa och årliga verksamhetsrapporter till JFSA. Dessutom är en försäkringsgivare skyldig att varje år utarbeta vissa förklarande dokument och hålla dem tillgängliga för allmänheten på sitt huvudkontor.

(18) Den japanska solvensordningen är under utveckling. Solvenskrav på gruppnivå infördes 2010. Sedan Eiopas likvärdighetsbedömning av den japanska tillsynsordningen, som inleddes 2011, i förhållande till artikel 172 i direktiv 2009/138/EG, bedriver Japan reformer som kommer att förbättra dess solvensordning. Flera rapporter och fältstudier genomfördes under 2011, 2012 och 2014 genom en balansräkning som bygger på ekonomiska värderingar. De ändringar som övervägs ger anledning att tro att framtida förändringar av den japanska solvensordningen kommer att ge ökad samstämmighet med direktiv 2009/138/EG.

(19) Efter att denna bedömning gjorts bör solvensordningen för försäkrings- och återförsäkringsverksamhet i Japan anses uppfylla kriterierna för tillfällig likvärdighet som anges i artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG, och för tillfällig likvärdighet som anges i artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG.

(20) Den period för tillfällig likvärdighet som fastställs genom detta beslut löper ut den 31 december 2020, i enlighet med artikel 172.5 i direktiv 2009/138/EG.

(21) Den period för tillfällig likvärdighet som fastställs genom detta beslut bör vara tio år, i enlighet med artikel 227.6 i direktiv 2009/138/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den solvensordning som gäller i Japan som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Japan och som regleras av försäkringsrörelselagen ska betraktas som tillfälligt likvärdig med den ordning som fastställs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

Den tillfälliga likvärdighet som avses i första punkten ska upphöra den 31 december 2020.

Artikel 2

Den solvensordning som gäller i Japan för återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Japan och som regleras av försäkringsrörelselagen ska betraktas som tillfälligt likvärdig med den ordning som fastställs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

Den tillfälliga likvärdighet som avses i punkt 1 ska beviljas för en period på 10 år från och med den 1 januari 2016.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordföranden